

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného **K. Š. pre prečin porušovania domovej slobody** podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 24. marca 2011 v Bratislave dovolanie obvineného K. Š. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. januára 2010, sp. zn. 2To 339/09, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c./ Tr. por. dovolanie obvineného K. Š. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec z 22. septembra 2009, sp. zn. 2T 87/2008, bol obvinený K. Š. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 21. septembra 2007 asi o 18.00 hod. po predchádzajúcej slovnej hádke neoprávnene vnikol do oplotenej a uzavretej záhrady rodinného domu na ulici J. majiteľky Ľ. T. tak, že o plot vysoký 170 cm si oprel zo strany svojej záhrady rebrík, pomocou ktorého s drevenou latou vošiel do záhrady, kde Ľ. T. bezdôvodne fyzicky napadol tak, že ju najmenej tri krát udrel drevenou latou po hlave, hrudníku a slabine, čím jej spôsobil zranenia, a to pomliaždenie prednej hrudnej steny vľavo s pásovitou krvnou podliatinou a pomliaždenie prednej brušnej steny v ľavej slabine, ktoré zranenia si u nej vyžiadali dobu liečenia a následnú práceneschopnosť od 21. septembra 2007 do 7. októbra 2007, t. j. 17 dní.

Za to bol obvinený K. Š. podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. odsúdený na úhrnný peňažný trest vo výmere 200 (dvesto) €.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. okresný súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, uložil obvinenému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému K. Š. povinnosť nahradiť L. T., nar. X., bytom L., škodu vo výške 685,02 € a V., škodu vo výške 31,93 €. So zvyškom nároku na náhradu škody odkázal súd podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodenú L. T. na občianske súdne konanie.

Naproti tomu súd obvineného K. Š. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 21. septembra 2007 asi o 18.10 hod. na ulici J. prišiel pred rodinný dom majiteľov L. T. a M. T., zazvonil na zvonček domu a potom, čo M. T. otvoril okno na dome, kričal na neho a niekoľkokrát mu hrubo verbálne nadával, vyhrážal sa mu zabitím, pričom uvedeným konaním u M. T. vzbudil dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční, spod obžaloby oslobodil, nakoľko žalovaný skutok nie je trestným činom, ale priestupkom, ktorý už nie je možné prejednať, lebo od jeho spáchania uplynulo viac ako dva roky.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie obvinený K. Š..

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 14. januára 2010, sp. zn. 2To 339/09, podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného K. Š. ako nedôvodné zamietol.

Proti citovanému uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici podal 14. februára 2011 na Okresný súd Lučenec obvinený K. Š. (ďalej len „dovolateľ“) prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. J. K., PhD. dovolanie, ktoré oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. tvrdiac, že Krajský súd v Banskej Bystrici svoje rozhodnutie založil na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku. V písomných dôvodoch dovolania potom dovolateľ spochybňoval výsledky vykonaného dokazovania, poukazoval na rozpory vo výpovediach poškodenej a svedkov ako aj na rozpory medzi znaleckými posudkami, ktoré podrobnejšie rozviedol a predostieral vlastné hodnotenie dôkazov. Podľa názoru dovolateľa uvedené rozpory neumožňovali ustáliť jeho vinu bez akýchkoľvek

pochybností, preto ak ho súdy napriek tomu uznali za vinného, porušili hneď dve základné zásady trestného konania upravené v § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. Vzhľadom k tomu dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 14. januára 2010, sp. zn. 2 To 339/09, z dôvodu porušenia § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Krajskému súdu v Banskej Bystrici, aby vec znovu prerokoval a rozhodol a zároveň podľa § 388 ods. 2 Tr. por. nariadil, aby ju súd rozhodol v inom zložení senátu.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec sa na výzvu okresného súdu vyjadril k dovolaniu obvineného K. Š. v tom zmysle, že navrhol dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal podané dovolanie a zistil, že dovolanie bolo síce podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 2 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné s použitím § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por., dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Z dikcie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je zrejmé, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych chýb, ale nie k revízií skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Tieto skutkové zistenia dovolací súd nemôže

ani meniť, ani dopĺňať. Ťažisko dokazovania je teda v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplňovať, alebo korigovať len odvolací súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na preskúmavanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať. Nie je totiž oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonať.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. poriadku je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad potom odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Do úvahy prichádzajú iba alternatívy, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin, alebo že nešlo o trestný čin.

Obvinený K. Š. v dovolaní síce argumentoval nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku Krajským súdom v Banskej Bystrici, no v podanom dovolaní neuplatnil žiadnu námietku v tom smere, že by skutkový stav ustálený oboma súdmi nenaplňal znaky skutkových podstát trestných činov, za ktoré bol odsúdený, alebo že tieto skutky nie sú trestnými činmi. Práve naopak, svoje dovolacie námietky obvinený K. Š. nasmeroval výlučne do roviny skutkových zistení a do hodnotenia dôkazov, čo ako už bolo vyššie uvedené, nie je prípustné. Obvinený K. Š. tak so svojimi dovolacími námietkami zjavne stojí mimo dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. c./ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, v tomto prípade dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo tohto dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c./ Tr. por. odmietnuť.

Len pre úplnosť treba uviesť, že skutok tak, ako je vymedzený v tzv. skutkovej vete rozsudku Okresného súdu Lučenec z 22. septembra 2009, sp. zn. 2T 87/2008, keďže Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, odvolanie obvineného K. Š. ako nedôvodné zamietol, bol oboma súdmi správne právne posúdený ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák.

Keďže sa dovolanie podané obvineným K. Š. z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. neopiera o právne námietky, ale je založené výlučne na skutkových výhradách, ktoré ako už bolo vyššie uvedené, vecne nezodpovedajú zákonnému vymedzeniu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného K. Š. podľa § 382 písm. c./ Tr. por. uznesením odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. marca 2011

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová